

מ"ת 517/03/19 - אמג'אד גבור נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 517-03-19 ישראל נ' גבור (עציר)
תיק חיצוני: 620828/2019

בפני
המבקש
אמג'אד גבור (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד לוליק אסל ונאשף דרויש
נגד
המשיבה
החלטה
מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)

1. המבקש עצור עד תום ההליכים על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה, עבירות של החזקת קטין בתנאי עבדות, התעללות בקטין או בחסר ישע על ידי אחראי (שתי עבירות), תקיפת קטין או חסר ישע הגורמת חבלה של ממש על ידי אחראי (מספר עבירות), תקיפה (מספר עבירות), מעשה פזיזות ורשלנות במכונה שבפיקוח והדחה בחקירה - עבירות משנת 2018 ועד ליום 08.02.2019.

2. בתאריך 19.03.2019, בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, הופנה המבקש לקבלת תסקיר מעצר מאת שרות המבחן, שלא בא בהמלצה לשחרורו לחלופות שהוצעו, ובסופו של יום, נעצר עד תום ההליכים.

3. כיום מונחת בפני בית המשפט בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עותר ב"כ המבקש להורות על שחרורו לחלופת מעצר, שכן לגישתו חל כרסום משמעותי בתשתית הראייתית העומדת לחובת המבקש, וכן קיימות ראיות חדשות שיש בהן כדי לחזק את גרסת המבקש.

לגופם של דברים - לבקשה צירף הסנגור ראיות המתייחסות לעבודה לכאורה במאפייה בתקופה שבין 23.04.2019 ל- 26.04.2019. כלומר, לאחר הגשת כתב האישום על המשך פעילות תוך העסקת קטינים אחרים על אלה אשר נזכרים בכתב האישום על ידי אביהם של הקטינים, קורבנות העבירה - מורד ג'אבור (להלן: "מורד"). בנוסף, מסמך מרשות מקרקעי ישראל, המלמד, כי בעל הזכויות במקום הנזכר בכתב האישום הינו מורד.

על כן, לגישת ב"כ המבקש, ראיות אלה מלמדות, כי מורד היה והינו הבעלים האמיתיים של המאפייה ושל הבית, וכן אחראי על העסקת בניו הקטינים במאפייה, ולא המבקש, כנטען על ידי המאשימה (ראה דוח חקירה פרטי מיום 29.04.2019).

4. בדיון שהתקיים במעמד הצדדים הוסיף ב"כ המבקש וטען, כי במסגרת פרשת התביעה הוגשו הודעות הקטינים בפני חוקרת הילדים בהסכמה (אחד הקטינים מסר, כי עבד משעה 22:00-24:00 דהיינו, שעתיים בלבד).

בנוסף נטען, כי המורה של בית הספר של אחד הקטינים, מסר בעדותו שמהרגע שאביו של הקטין נכנס לבית הסוהר בחודש דצמבר 2018, חלה הידרדרות במצבו של הקטין, לרבות היעדרות, ועל כן משהתגלה לו הרקע להידרדרות, דאג לוודא שהקטין נוכח ומגיע לבית הספר כנדרש. עוד נטען, כי המורה הסביר, כי הרישום של בית הספר בדבר היעדרות, לא בהכרח ימי היעדרות, שכן יכול להיות שההיעדרות לשעה או שעתיים, ואז נרשם יום היעדרות שלם.

אשר לטענה, כי המבקש הפעיל אלימות כנגד הקטין נטען, כי אמו של הקטין שיתפה את העו"סית אודות בעייתיות בהתנהלות ילדיה, כך שלא קמים מוקדם לבית הספר בתקופה בה אביהם בכלא. בנוסף מסרה, כי היא ביקשה מהמבקש שסייע לה אל מול הילדים, לרבות כאשר גילתה כי אחד הילדים נהג ברכב מבלי שהיה בידו רישיון וסיכן חיי אחרים.

מכל האמור לעיל, עותר ב"כ המבקש לקבוע שלא קיימות יותר ראיות לכאורה, ולחילופין, כי חל כרסום משמעותי בראיות לחובת המבקש.

5. ב"כ המשיבה מנגד, עתרה לדחות את הבקשה לעיון חוזר, שכן לגישתה הבקשה אינה עומדת בתנאי סעיף 52 לחסד"פ. לגופם של דברים נטען, כי אין בטעמים שעמד עליהם המבקש כדי להביא למסקנה, כי חל כרסום משמעותי בראיות העומדות לחובת המבקש.

אשר לטענה, כי קיימים מסמכים המעידים על המשך הפעילות והעסקת קטינים במאפייה - נטען, כי אין בעובדה זו כדי לכרסם בראיות העומדת לחובת המבקש בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. עוד בהקשר זה נטען, כי בעקבות החקירה הפרטית שנערכה על ידי חוקר פרטי באמצעות ב"כ המבקש, הורה פרקליט המחוז על פתיחת חקירה ביחס לחשדות החדשים העולות מראיות אלה (בסופו של יום, החקירה הבשילה להגשת כתב אישום נוסף כנגד אנואר שמוזכר בכתב האישום שהוגש כנגד המבקש - מ"ת 31878-07-19)

אשר להודעות הקטינים ב. ו-מ., קורבנות העבדות על פי הנטען בכתב האישום, מסרו בהודעותיהם בפני חוקרי הילדים, כי המבקש ואנואר הם שהפעילו נגדם אלימות, וכי לא יכלו להפסיק לעבוד במאפייה מתוך חשש שיוכו על ידם. (הודעות הקטינים הוגשו בהסכמה למותב הדן בתיק העיקרי לצורך פרשת התביעה)

עוד נטען, כי עצם העובדה, שעולה חשד, כי האב (מורד) מפעיל את המאפייה כאשר המבקש עצור עד תום ההליכים, ולאחר שהאב עצמו שוחרר ממאסרו בגין תיק אחר, איננה סותרת כלל את הראיות לכך שהמבקש

היה מנהל פעיל במאפייה כמיוחס לו בכתב האישום, כי הוא הפעיל אלימות קשה כנגד הקטינים והחזיק את הקטינים ב. ומ. בתנאי עבדות.

אשר לטענה, כי העסק (המאפייה) והכתובת בה ממוקמת שייכים למורד (אביהם של הקטינים - קורבנות העבירה), הרי כתב האישום עצמו לא שלל את האפשרות שהאב הינו הבעלים או מנהל במאפייה, כפי שנכתב בסעיף 3 "המאפייה שייכת לאחים או לחלק מהם ומנהלת על ידי האחים או חלק מהם (להל: "המאפייה")."

עוד בהקשר זה, נטען, כי האב בהודעתו מיום 19.02.2019, מסר אודות שותפות כלשהו בין האחים ביחס לבניית בית המגורים הנ"ל:

ש: למה בעצם אתה לא גר בבית משלך עם אשתך? ... למה האחים שלך צריכים לגור באותו מתחם?

ת: זו שאלה מאוד טובה, כי אני הייתי גר בצריף 7 שנים עד שהמנהל בא ואמר לי תפנה את השטח ואח שלי קאיד היה גר בשכונה 2, הוא אנואר ואמג'אד בשכירות. כאשר באתי ואמרתי שבאים לפנות אותי, אז קאיד הציע לי מה דעתך שנעשה את הבית שלך נבנה אותו ונגור בו בינתיים עד שכולם יתייבבו? כי גם להם יש מגרשים ואוטוטו הם הולכים לבנות בית משלהם, כל אחד יש לו דונם משלו.

אשר לשינוי הגרסאות ואי דיוקים בדברי העדים שהפנה אליהם ב"כ המבקש - נטען, שמדובר בסוגיית מהימנות שאמור להכריע בה המותב הדן בתיק העיקרי.

אשר להליך העיקרי נטען, כי פרשת התביעה עומדת להסתיים והמשך דיון קבוע לחודש ספטמבר 2019.

6. על מנת לשנות החלטת מעצר בשלב של עיון חוזר או בשלב ערר על החלטה בבקשה לעיון חוזר, יש להצביע על שינוי דרמטי במערכת ראיות התביעה ועל כרסום מהותי וממשי שחל בה... צריך להיות בשינוי שחל, כדי להפוך את הקערה על פיה, עד כדי הטיית הכף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזיכוי עולים על הסיכויים להרשעתו... עוד בהקשר זה נפסק, כי אין בית המשפט הדן בבקשה לעיון חוזר בודק את העדויות אחת לאחת, שוקל את הסתירות בדברי העדים לעומת דברים בחקירה משטרתית, או לעומת דברים של עדים אחרים, שכן אין זה מתפקידו לבדוק את מהימנותם של העדים, דבר שממילא לא ניתן לעשות בהליך זה. כל אלה ייעשו בבוא העת על ידי המותב השומע ורואה את העדים ומתרשם מהם. (ראה בש"פ 4794/95)

7. על רקע המתואר לעיל, ובהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה, ולאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה לעיון חוזר להידחות, שכן אין בטעמים שעמד עליהם ב"כ המבקש, כדי להביא למסקנה, כי חל כרסום משמעותי בתשתית הראייתית העומדת לחובת המבקש.

מסקנת בית המשפט מתבקשת נוכח הטעמים שעמדה עליה ב"כ המשיבה, כמפורט לעיל.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ' תמוז תשע"ט, 23 יולי 2019, בהעדר הצדדים.